

AKADEMIA MUZYCZNA IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU

Przedmiot:	Historia sztuki lutniczej z literaturą specjalistyczną		Punkty ECTS:	7
Koordinator przedmiotu:	Prof. dr hab. Honorata Stalmierska,		Ilość godzin:	120
Wydział:	Instrumentalistyki, Jazzu i Muzyki Estradowej	Rodzaj zajęć:	wykład	
Instytut:	Instrumentów Lutniczych	Forma studiów:	stacjonarne	
Kierunek:	Instrumentalistyka	Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Specjalność:	Lutnictwo artystyczne	Język:	polski	
Poziom studiów	Studia I stopnia	Status przedmiotu:	obowiązkowy	
Umiejscowienie w planie studiów:				
Semestr I:	30 godzin, zaliczenie, 1 ECTS	Semestr II:	30 godzin, egzamin, 2 ECTS	
Semestr III:	15 godzin, zaliczenie, 1 ECTS	Semestr IV:	15 godzin, egzamin, 1 ECTS	
Semestr V:	15 godzin, zaliczenie, 1 ECTS	Semestr VI:	15 godzin, egzamin, 1 ECTS	

Prowadzący zajęcia	<p>prof. dr hab. Honorata Stalmierska dr Jacek Steczkowski dr Marta Panfil mgr Jan Mazurek, st. wykł. mgr Marcin Krupa, as.</p>
Cele i założenia przedmiotu	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznanie studentów z historią rozwoju sztuki lutniczej w Europie, • zapoznanie z działalnością najważniejszych szkół lutniczych poprzez twórczość najwybitniejszych przedstawicieli tych szkół • wskazanie na różnice stylistyczne i warsztatowe występujące w poszczególnych szkołach lutniczych • wykształcenie umiejętności rozpoznawania i odróżniania instrumentów zbudowanych w poszczególnych szkołach lutniczych.
Wymagania wstępne	Brak wymagań

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU

Semestr I

<p>1. Dzieło sztuki lutniczej</p> <ul style="list-style-type: none"> – miejsce sztuki lutniczej pośród innych sztuk – literatura przedmiotu – dzieło - definicja i charakterystyka – właściwości instrumentu lutniczego – metoda analizy dzieła sztuki lutniczej
<p>2. Szkoła cremońska</p> <ul style="list-style-type: none"> – cechy charakterystyczne, stylistyka , główni przedstawiciele – rodzina Amatich - Andrea Amati, Antonio i Hieronim Amati, Nicolo Amati, Hieronim II Amati,
<p>Semestr II</p>
<p>1. Szkoła cremońska</p> <ul style="list-style-type: none"> – Antonio Stradivari – charakterystyka stylu w różnych okresach twórczości – rodzina Guarnerich – cechy stylistyczne twórczości, przedstawiciele: Andrea Guarneri, Pietro Giovanni Guarneri, Giuseppe Giovanni Battista (Joseph) Guarneri, Pietro II Guarneri, Bartolomeo Giuseppe Guarneri del Gesu inni lutnicy cremońscy
<p>2. Szkoła bresciańska</p> <ul style="list-style-type: none"> – historia budowy instrumentów w Brescii w XVI w. – twórczość G. P. Magginiego – XVII w. – instrumenty bresciańskie – aspekt techniczny budowy
<p>Semestr III</p>
<p>1. Szkoła wenecka</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakterystyka lutniczej szkoły weneckiej na tle historii Republiki Weneckiej oraz jej miejsce wśród innych nurtów twórczości artystycznej – analiza twórczości najważniejszych przedstawicieli szkoły weneckiej: Matteo Goffriller, Francesco Gobetti, Domenico Montagnana, Carlo Tononi, Pietro Guarneri, Sanctus Seraphin, Michele Deconet, Domenico Busan, Anselmo Bellesio.
<p>2. Szkoła turyńska</p> <ul style="list-style-type: none"> – okres wczesny – rodzina Guadagnini – wpływy francuskie – twórczość G. Pressendy i G. Rocci
<p>Semestr IV</p>
<p>1. Szkoła mediolańska - charakterystyka szkoły i jej główni przedstawiciele</p>
<p>2. Szkoła mantuańska</p> <ul style="list-style-type: none"> – analiza twórczości najważniejszych przedstawicieli szkoły: Camillo Camilli, Tomaso Balestrieri, Pietro Guarneri
<p>3. Szkoła neapolitańska</p> <ul style="list-style-type: none"> – analiza twórczości najważniejszych przedstawicieli szkoły: rodzina Gagliano, rodzina Vinaccia, rodzina Ventapane, T. Eberle, Vincenzo Postiglione
<p>4. Szkoła florencko-rzymska</p> <ul style="list-style-type: none"> – analiza twórczości najważniejszych przedstawicieli szkoły: rodzina Tecchler, Michael Platner i in.
<p>5. Pozostałe włoskie szkoły i ośrodki lutnicze: Verona, Ferrara</p>
<p>Semestr V</p>
<p>1. Szkoła polska</p>

<ul style="list-style-type: none"> – lutnictwo w XVII i XVIII wieku– Marcin Groblich, Rodzina Dankwartów – lutnictwo XIX – wieczne – Henryk Rudert, Mikołaj Sawicki – lutnictwo polskie w XX wieku – Józef Rymwid Mickiewicz, Tomasz Panufnik, Feliks Konstanty Pruszek – lutnictwo współczesne – działalność ZPAL , szkolnictwo lutnicze
<p>2. Historia lutnictwa niemieckiego</p> <ul style="list-style-type: none"> – ośrodek lutniczy w Klingenthal – ośrodek lutniczy w Markneukirchen – ośrodek lutniczy w Mittenwaldzie – działalność rodziny Klotzów – twórczość Jakuba Stainera – twórczość Joachima Thielke
Semestr VI
<p>1. Rozwój sztuki lutniczej we Francji</p> <ul style="list-style-type: none"> – działalność Caspara Tieffenbruckera – twórczość rodziny Lupot – twórczość rodziny Chanot – twórczość J. B. Vuillaume – wynalazki lutników francuskich na przykładzie działalności J. Chanot i J.B. Vuillaume <p>2. – Gand i Bernardel</p>

	Kod efektu uczenia się	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Charakterystyka	
			II stopnia PRK	I stopnia PRK
W	I1_W01	Zna i rozumie w ogólnym stopniu literaturę lutniczą	P6S_WG	P6U_W
	I1_W03	Zna i rozumie elementy dzieła lutniczego i wzorce budowy formalnej instrumentów		
	I1_W06	Zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii sztuki lutniczej		
U	I1_U07	Potrafi wykorzystywać wiedzę dotyczącą podstawowych kryteriów stylistycznych wykonywanych instrumentów	P6S_UW	P6U_U
	I1_U09	Posiada umiejętność właściwego odczytywania dokumentacji instrumentów i interpretacji zawartych w nim treści	P6S_UW P6S_UU	
	I1_U14	Potrafi w sposób swobodny tworzyć ustną i pisemną wypowiedź na temat interpretowania i tworzenia dzieł	P6S_UK	
K	I1_K01	Jest gotów do gromadzenia, analizowania i świadomego interpretowania informacji związanych z jego specjalnością	P6S_KK P6S_KR	P6U_K
	I1_K08	Jest gotów do efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania problemów	P6S_KK	
	I1_K10	Jest gotów do komunikowania się w obrębie własnego środowiska i społeczności	P6S_KO	

Metody kształcenia	wykład wykład konwersatoryjny analiza (studium) przypadków wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień inne metody stosowane przez prowadzące
---------------------------	--

Metody weryfikacji efektów uczenia się	Wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Kod efektu uczenia się
	Egzamin ustny	I1_W01, I1_W03, I1_W06, I1_U07, I1_U09, I1_U14, I1_K01, I1_K08, I1_K10

Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Warunki zaliczenia:	Zaliczenie przedmiotu uwarunkowane jest uczęszczaniem na zajęcia (kontrola obecności) oraz osiągnięciem wszystkich założonych efektów kształcenia (w minimalnym akceptowalnym stopniu – w wysokości powyżej 50%). Zrealizowanie treści programowych poszczególnych semestrów
	Warunki egzaminu:	Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia z przedmiotu. Warunkiem zdania egzaminu jest uzyskanie minimum 11 pkt. w skali 25-cio punktowej.

NAKŁAD PRACY STUDENTA		Ilość godzin:	Punkty ECTS:
Godziny realizowane przy udziale nauczyciela akademickiego		120	7
Ilość godzin samodzielnej pracy studenta		30	

Literatura podstawowa

- *Alte Meistergeigen* Band I - VIII ,Verlag das Musikinstrument Frankfurt am Main 1982
- Chiesa C., Dilworth J., Hargrave R., G. Pollens., Rosengard D., Wen E., *Giuseppe Guarneri del Gesu*, London 1998
- Gakken , *Antonio Stradivari in Japan*, Tokio 1984
- Getreau F., *Les collections instrumentales de Paris 1793-1993* , Reunion des musees nationaux 1996
- Goodkind H., *Violin iconography of A. Stradivari*, New York 1972
- Hamma W., *Deutsche Geigerbauer* t. I I II., Verlegt bei Hans Schneider 1992
- Hamma W., *Meisterwerke italienischer Geigenbaukunst*, F. Noetzel Verl., Wilhelmshaven 1993
- Hill W. H., A.F., A.E., *Antonio Stradivari. Życie i dzieło (1644-1737)*, Kraków PWM 1975

- Hill W.E. & Sons, *The violin – makers of the Guarneri family*, London 1931
- Jalovec K., *Enzyklopedie des Geigenbaues*, Artia Praque 1965
- Jalovec K., *Deutsche und Osterreichische Geigenbauer*, Artia Praque 1967
- *Les tresors de la lutherie francoise du XIX siecles*
- *Les Violons. Venetians instruments*, Hotel de Ville de Paris 1995
- Milliot S., *Les luthiers parisiens aux XIX et XX siecles* Les Amis de la Musique 1994
- Sacconi S., *The “secrets” of Stradivari*, Cremona 1979
- Senn W., Roy K., *Jakob Stainer*, Verlag E. Bochinski 1986
- Thöne Jost, *Italian & French Violin Makers*, t.1 i 2, Stamperia dell’ Arancio, 2003
- Thöne Jost, *Antonius Stradiuarius*, 4 tomy, Jost Thöne Verlag, 2010
- Vannes R., *Dictionnare Universel des Luthiers*, Les Amis de la Musique, Bruxelles 1951, 1959, 1988.

Literatura uzupełniająca

- Bein R. & Fushi G., *The Primrose Andrea Guarneri*, Chicago 1983
- Hamma, *Greffuhle Strad*, Stuttgart
- Panufnik T., *Sztuka lutnicza*, Warszawa 1926
- Prochart F., *Der wiener Geigenbau im XIX und XX Jahrhundert*, Verlegt bei Hans Schneider 1979
- Reiss J., *Skrzypce i skrzypkowie*, PWM 1995
- Reiss J., *Skrzypce – ich budowa technika i literatura*, Kraków 1924
- Tanzi M., Mosconi A., *Il Palazzo Comunale di Cremona*, Milano 1986

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line

www.ram.ac.uk/
www.tarisio.com/